

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
udvalg@ft.dk

Leif Lahn Jensen (S)
Leif.Jensen@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

24. februar 2016

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 12. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 31 (L 113), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Leif Lahn Jensen (S).

J.nr.

Spørgsmål nr. 31:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt kommunerne har den nødvendige kapacitet til at håndtere et større antal hjemløse med handicap, der bl.a. ifølge Danske Handicaporganisationer og KL vil være en konsekvens af vedtagelsen af lovforslaget?”

Svar:

Jeg deler ikke den vurdering, at lovforslaget i sig selv skulle medføre en stigning i antallet af hjemløse.

Det har været afgørende for regeringen, at der med dette lovforslag skabes den rette balance mellem et rimeligt forsørgelsesniveau for alle på den ene side og et reelt incitament til at arbejde på den anden.

Indførelsen af loftet over kontanthjælpen ændrer ikke på satserne i kontanthjælpsystemet. Det vil sige, at borgerne stadig modtager den samme forsørgelsesydelse som hidtil. Desuden vil den enkelte borger – ved at arbejde selv få timer om ugen – kunne skabe plads under loftet til igen at modtage hele eller dele af den særlige støtte eller boligstøtte, vedkommende måtte have mistet på grund af loftet. Endelig er der ved indretningen af reglerne for 225 timers reglen en række forlængelses- og undtagelsesmuligheder, således at personer, der slet ikke kan arbejde, ikke bliver omfattet.

For hovedparten (ca. 70 pct.) af de modtagere af kontanthjælp mv. (integrationsydelse, uddannelseshjælp og kontanthjælp), der berøres af kontanthjælpsloftet, vil den samlede ydelsesreduktion være på under 2.000 kr. Den gennemsnitlige ydelsesreduktion vil være på ca. 1.450 kr. pr. måned (2016-pl) for personer berørt af kontanthjælpsloftet. Konkret betyder kontanthjælpsloftet, at et typisk ægtepar med tre børn fremover vil have cirka 15.000 kr. til rådighed om måneden, når skatten og huslejen er betalt. Det mener jeg er et rimeligt ydelsesniveau, men det stiller omvendt også krav til, at kontanthjælpsmodtageren prioriterer i sine udgifter.

Hvis man bor i en dyr lejlighed og derfor i dag modtager mere i boligstøtte og særlig støtte end en gennemsnitlig modtager af kontanthjælp, så vil man som følge af loftet også kunne opleve en højere reduktion i sin boligstøtte og/eller særlig støtte. Men det er også netop en gruppe af modtagere af kontanthjælp mv., hvor det øko-

nomiske incitament til at arbejde i dag er særligt lavt, bl.a. fordi den særlige støtte helt falder bort, hvis man kommer i job.

Det nye kontanthjælpsloft træder i kraft 1. april 2016 og får virkning seks måneder senere den 1. oktober 2016 for både eksisterende og nye ydelsesmodtagere. For de nuværende modtagere af kontanthjælp mv. betyder ikrafttrædelsen således, at de får tid til at tilpasse sig de nye regler.

I forhold til boligsituationen er det vigtigt, at kommunerne har fokus på at undgå udsættelser evt. hjemløshed, og jeg mener, at kommunerne med de gældende regler har kapacitet og muligheder for at forebygge og undgå hjemløshed. Det gælder både i forbindelse med anvisning af boliger, som borgerne må forventes at kunne betale, hjælp til administration af betalingen af husleje mv.

Samtidig giver reglerne for tildeling af flyttehjælp yderligere mulighed for at yde hjælp ved flytning til en billigere bolig. Situationer, hvor der flyttes fra en forholdsvis dyr bolig til en bolig med en husleje, der bedre passer til lejerens eller familiens økonomi, skal også betragtes som en forbedring af boligforholdene og berettigede til kommunal flyttehjælp.

For at forbedre udsatte og udsættelsestruede lejerers muligheder for at flytte fra en dyrere til en billigere bolig, gælder der herudover en kommunal pligt til som udgangspunkt at yde et nyt beboerindskudslån, selv om husstanden har uindfriet gæld fra et tidligere beboerindskudslån.

Det skal også bemærkes, at der ikke nødvendigvis er en sammenhæng mellem lavere indkomst og risikoen for at blive sat ud af boligen. Undersøgelser gennemført af SFI viser således, at der som oftest ikke er tale om én enkelt forklaring på, at lejere sættes ud af deres bolig. Der er typisk tale om et sammenfald af flere faktorer, som fx manglende evne til at administrere egen økonomi, stor gæld, psykiske problemer, misbrug osv.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen